

Vraag nr. 1
van 11 oktober 2000
van de heer PAUL WILLE

NV Carcoke Zeebrugge – Bodemsaneringsproject

De NV Carcoke is sedert enige tijd in vereffening en laat in België drie zeer vervuilde terreinen achter, met name in Zeebrugge, Brussel en Wallonië. In Zeebrugge werd met veel moeite een bodemsaneringsproject goedgekeurd, maar in Brussel en Wallonië werden er geen vergelijkbare initiatieven genomen. Het Waals Gewest is trouwens onrechtstreeks aandeelhouder van de NV Carcoke, daar deze behoorde tot het industrieel consortium Cocokerill-Sambre.

Het conformiteitsattest op het bodemsaneringsproject werd door de minister in beroep verworpen. De beslissing die hierin voorzag, werd echter te laat genomen. Het saneringsproject houdt daardoor vooralsnog stand, aangezien een beslissing na de termijn van verval deze beslissing (in beroep) van rechtswege ongeldig maakt.

Ondertussen betaalt de NV Carcoke vele tientallen miljoenen aan zijn eigen aandeelhouder als leegstandsbelasting, met als gevolg dat de vereffeningskas spoedig leeg zal zijn en er niet voldoende financiële middelen meer aanwezig zullen zijn voor bijvoorbeeld de sanering van het terrein in Zeebrugge.

1. Op basis van welke factoren heeft de minister het bodemsaneringsproject in beroep afgewezen ?
2. Is de minister op de hoogte van de consequenties die hieruit voortvloeien op financieel, ecologisch en communautair vlak ?
3. Heeft zij weet van de precieze datum waarop het dossier in beroep werd voorgelegd door de afdeling Milieuvergunningen ? En op welke datum de beslissing feitelijk werd genomen ?
4. Is het juist dat hiertegen een procedure bij de Raad van State wordt gevoerd ? Door wie ?
5. Welke maatregelen worden er nog genomen m.b.t. het verdere verloop van dit dossier ?

Antwoord

1. Ik heb het voorliggende bodemsaneringsproject in beroep afgewezen voor een reden die juri-

disch is van aard en die voorkwam dat het bodemsaneringsdecreet zou zijn uitgehold. Het artikel 17, § 2 van het bodemsaneringsdecreet bepaalt dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een conformiteitsattest toekent of voorstellen formuleert tot wijziging of aanvulling. De OVAM had in dit geval inderdaad een aantal voorwaarden geformuleerd die onbetwistbaar het project een andere dimensie gaven. Ze wijzigden het project fundamenteel. Het voornoemde artikel 17, § 2 van het bodemsaneringsdecreet bepaalt in zo'n geval dat het aangepaste bodemsaneringsproject opnieuw aan de OVAM wordt voorgelegd ter beoordeling op de conformiteit. Dit was niet gebeurd. Het project was niet opnieuw voorgelegd aan de OVAM, maar door de OVAM onder een aantal voorwaarden goedgekeurd.

In dergelijke juridische delicaat dossier was dit mijns inziens een fout die moest worden hersteld voor de verzekering van een goed verder verloop van de sanering. Bijgevolg kon conform de bepalingen van artikel 17, § 2 van het bodemsaneringsdecreet geen conformiteitsattest worden toegekend aan het bodemsaneringsproject "Carcoke NV, Lisseweegsesteenweg 12 te 8380 Zeebrugge".

Carcoke dient een nieuw voorstel in te dienen, zo niet blijft zij in gebreke en kan er worden opgetreden.

2. Ik kan wel degelijk op de hoogte van het kluwen dat omheen dit dossier zit. Wil het dossier echter enige kans op slagen maken, dan moet er worden gewaakt over een correcte toepassing van de regelgeving, dit in het belang van ecologie en economie.

Het dossier heeft voor mij een interregionaal karakter, aangezien Carcoke ook terreinen heeft in Brussel en Wallonië. Het dossier heeft voor mij op dit ogenblik geen "communautair" karakter zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger dit begrip gebruikt. Uit mijn antwoord op zijn 5de vraag zal hij kunnen afleiden dat ik dit dossier in alle openheid met mijn collega-ministers van de andere gewesten bespreek, in een goede globale sfeer die de drie ministers van in den beginne hebben gecreëerd (getuige hiervan het protocol dat we tussen elkaar hebben afgesloten en de goede samenwerking tussen de drie op diverse vlakken).

3. Het beroep werd ingediend op 8 februari 2000. Dit betekent dat de uiterlijke beslissingsdatum

8 april 2000 was. Op 3 april 2000 heeft de afdeling Milieuvergunningen het voorstel van de beslissing voorgelegd aan het directoraat-generaal. Op woensdag 5 april 2000 heeft het directoraat-generaal dit omvangrijk en complex dossier opgestuurd naar het kabinet, waar het op donderdag 6 april 2000 werd ingeschreven. De beslissing nam ik binnen de week, namelijk op woensdag 12 april 2000, wat gezien de complexiteit van het dossier een snelle afhandeling is.

De juridische vraag is echter of deze laattijdige beslissing wel enige invloed heeft op het eindresultaat. Bij een laattijdige beslissing wordt de conformverklaring geacht bekrachtigd te zijn. Alleen is de conformverklaring van de OVAM zonder voorwerp, want ze handelt over een ander bodemsaneringsdecreet.

4. De OVAM heeft tegen mijn beslissing een procedure ingespannen bij de Raad van State. Aangezien de OVAM een overheidsinstelling is die deze juridische mogelijkheid heeft, heb ik me daartegen niet verzet, aangezien haar reden van beroep puur juridisch is en losstaat van te maken beleidskeuzes. Op die manier kan een uitspraak van de Raad van State duidelijkheid scheppen inzake een juridische interpretatie van het decreet.
5. Met betrekking tot de verdere procedure kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat er op mijn initiatief al verschillende vergaderingen tussen de gewesten hebben plaatsgevonden over Carcoke.

Op 9 november 2000 zaten op mijn kabinet de betrokken administraties en kabinetten van de drie gewesten over het dossier samen. Onderling proberen we de resterende middelen te verdelen, rekening houdende met de waarde die de respectieve terreinen zullen hebben na de opkuis ervan en rekening houdende met wie verantwoordelijk is voor de verontreiniging.

Het is echter ten eerste de vraag of de huidige aandeelhouders van de naamloze vennootschap Carcoke kunnen worden aangesproken, gezien de beperkte aansprakelijkheid die aandeelhouders in een NV hebben. Ik wil er ook op wijzen dat er op de drie terreinen van Carcoke door de verschillende gewesten heffingen worden gesteld. Samen met de vereffenaar zal verder worden gewerkt aan de verdeling van de middelen. Voor de site van Zeebrugge zal de druk verder hoog worden gehouden om de verplichte procedure voort te zetten.